

РЕШЕНИЕ

№ 27615

гр. София, 09.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 09.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ботева

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **2092** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 от Закона за държавния служител /ЗДСл/ вр. чл. 145 и сл. АПК.

Делото е образувано по жалба, вх. № 3605/02.02.2026 г. вр. вх. № 5865/18.02.2026 г., подадена от А. С. И., ЕГН [ЕГН], [населено място], срещу заповед № 5785з-25/07.01.2026 г. на директора на дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – МВР за налагане на дисциплинарно наказание „отлагане на повишението в ранг с една година“ на основание чл. 90, ал. 1, т. 3 ЗДСл. С жалбата са изложени фактически твърдения по случая, отправени са оплаквания за наличие на пороци на оспорения акт сред основанията по чл. 146, т. 2-5 АПК като издаден при съществено нарушение на административно производствените правила, неспазване на установената форма, противоречие с материално правните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Моли съда да бъде отменена заповедта. В ход по същество се представлява от адв. К., която поддържа жалбата, претендира разноси по представен списък.

Ответникът - директорът на дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – МВР /ДУССД/, чрез упълномощен юрк. М., с писмена защита и по същество оспорва жалбата като неосветлена и моли да бъде отхвърлена, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът намира жалбата за допустима, като подадена в законоустановения срок на 02.02.2026 г., след като оспорената заповед е връчена на адресата на 19.01.2026 г., от заинтересовано лице, чиито права и интереси са засегнати, и срещу подлежащ на оспорване акт. Жалбата е подаден пред компетентен по място и род съд, поради което е допустима за разглеждане, като в този смисъл съдът се е произнесъл с определение № 10850/19.03.2026 г. по делото.

Административен съд София-град, I-во отделение, 4-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От представеното по делото служебно досие на жалбоподателя А. С. И. – магистър със специалност „Строителство на сгради и съоръжения“, УАСГ - 2013 г., е видно, за първи път е назначен по служебно правоотношение в ДУССД в МВР със заповед № 8121К-6891/27.07.2022 г. на впд адм. секретар на МВР. Със заповед № 8121К-13697/03.11.2023 г. е назначен на длъжност „главен експерт“ в сектор „Капитално строителство“ /КС/ към отдел „Държавна собственост“ при ДУССД - МВР, длъжностно ниво по КДА - 6, наименование на длъжностното ниво - експертно ниво 2; считано от 01.03.2025 г. е повишен в ранг II младши. Съгласно формуляр за оценка на изпълнението на длъжността за атестационен период 01.01. – 31.12.2025 г. годишната оценка е „Изпълнението напълно отговаря на изискванията“, 05.01.2026 г.

Структура на ДУССД същата се състои от девет отдела съгл. Функционални задължения и организационна структура на ДУССД към МВР, утвърдени със заповед № 8121з-2056/08.12.2023 г. на министъра. Сред тях са отдел „Държавна собственост“ /ДС/, с обособени сектори „Управление на държавната собственост“ /УДС/, „Жилищно настаняване“ и сектор „Капитално строителство“ /КС/. Съгласно длъжностната характеристика преките ръководители на жалбоподателя били началника на отдела и на съответния сектор КС.

Във връзка с постъпила в ДУССД докладна записка рег. № 196р-7174/05.10.2023 г. /л. 136/ от Национален институт по криминалистика /НИК/ в МВР с положителна резолюция на министъра на вътрешните работи, заместник-министъра и началника на кабинета на министъра на вътрешните работи, била подготвена документация за провеждане на обществена поръчка с предмет „Разширяване на лабораторни площи за нуждите на НИК- МВР“, РОП № 02851-2024-0046. На 13.10.2023 г. преписката била разпределена на г-жа В. П. в качеството ѝ на впд началник на отдел „Държавна собственост“. С устно разпореждане на началника на сектор „Капитално строителство“ - г-н П. К., на жалбоподателя и на инж. Д. Д. - гл. експерт в сектор „Капитално строителство“ била поставена задача за определяне вида на необходимите ремонтни дейности и остойностяването им. В изпълнение на Вътрешните правила за управление на цикъла на обществените поръчки /ВПУЦОП/ в ДУССД-МВР с писмо рег. № 5785р- 12168/11.04.2024 г. на началник сектор КС била поискана от сектор „Управление на държавната собственост“ информация дали съответния имот, на който ще се извършват строителни и монтажни работи, се намира в управление на МВР и има ли учредено ограничено вещно право. В писмото е посочено мястото за изпълнение на обществената поръчка - Блок № 7, ет. 1 от Обект „314“. С писмо рег. № 5785р-12365/12.04.2024 г., подписано от г-жа В. П. - началник на сектор УДС, била предоставена информация, че частта от имота, касаеща обществената поръчка, е в управление на ДУССД-МВР и е предназначен за нуждите на дирекция „Информация и архив“ /ДИА/, имотът е в управление на МВР.

Изготвеното от началник на сектор КС предложение за обществена поръчка рег. № 5785р-12811/17.04.2024 г., след съгласуване и последващо утвърждаване от директора на ДУССД-МВР, било изпратено към сектор „К. дейност“, с писмо рег. № 5785р-14913/13.05.2024 г., за предприемане на последващи действия за обявяване. Обществената поръчка била обявена след четири месеца - на 06.09.2024 г., с уникален номер в ЦАИС ЕОП 02851-2024-0046 с краен срок за подаване на оферти 08.10.2024 г.

В периода между 13.05.2024 г. и 08.10.2024 г. между ДУССД, министъра на вътрешните работи и ГД „Национална полиция“ /ГДНП/ била водена кореспонденция за предоставяне на имота - предмет на обществена поръчка, за управление на тази именно структура на МВР - ГД

„Национална полиция". В кореспонденцията участвали директорът на ДУССД и началник сектор УДС /писмо л. 87 и сл./. С докладна записка рег. № 5785р-28039/30.09.2024 г. /л. 144/ директорът на ДУССД-МВР предложил на министъра на вътрешните работи, да подпише проекта на заповед, с която се предоставя правото на управление на Блок № 5Б и Блок № 7 от Обект „314" на ГДНП-МВР. Същата била подписана на 07.10.2024 г. от министъра на вътрешните работи /заповед № 8121з-13 99/07.10.2024 г./, т.е. преди да изтече крайният срок за подаване на оферти по обявената обществена поръчка. Според твърденията на жалбоподателя със заповедта на 08.10.2024 г. са запознати директорът на ДУССД-МВР, г-н Г. С. /зам.-директор на ДУССД/ и г-жа Б. /началник на отдел „Държавна собственост"/. Представен е приемо-предавателен протокол в изпълнение на заповедта на министъра /л. 91-123/.

За провежданата кореспонденция и за изпълнението на заповедта на министъра в сектор КС /като сектор в отдел ДС/ не била постъпвала информация и не е правено уведомяване – това обстоятелство е посочено двукратно в оспорената заповед и изрично се заявява и от жалбоподателя.

С резолюция на директора на ДУССД - МВР, върху докладна записка рег. № 5785р-32821/21.10.2025 г., подписана от зам.-директор Г. С., относно прекратяване на договор № 5785опд-59/01.09.2025 г., били поискани обяснения от И., като по този начин и тогава последният разбрал за заповедта на министъра от 07.10.2024 г.

Класираният на първо място участник в обществената поръчка от 06.09.2024 г. се отказал и по този повод с докладна записка рег. № 5785р-3560/27.01.2025г. началник сектор „Конкурсна дейност" предложил да се издаде решение за изменение на влязло в сила решение № D40540722 от 08.01.2025г. /рег. № 5785опр-2/08.01.2025 г.) в частта за определяне на изпълнител и да се определи вторият класиран участник за изпълнител или да се издаде решение за прекратяване на процедурата поради отказ на участника, класиран на първо място да сключи договора. С резолюция от 12.02.2025 г. директорът на ДУССД разпоредил „Да се прекрати обществената поръчка и да се обяви отново в срок до 27.02.2025 г.".

Докладна записка рег. № 5785р-3560/27.01.2025 г. с положена резолюция на директора на ДУССД-МВР за прекратяване на обществената поръчка и повторното и обявяване в срок до 27.02.2025 г., била получена в сектор КС с писмо рег. № 5785р- 5845/14.02.2025 г., адресирано до зам.-директора на ДУССД - МВР - г-н Г. С., подписано от зам. директор на ДУССД М. К. да се предприемат действия съгласно чл. 30, ал. 1 ВПУЦОП. Преписката била разпределена на началник отдел ДС - г-жа Б. и началник на сектор КС - г-жа М. В.. В сектор КС първоначално била разпределена за работа на инж. П. И. - старши експерт и едва на 18.02.2025г. бил добавен служителът А. С. И..

С оглед факта, че решението за прекратяване на първоначално проведената обществена поръчка все още не било влязло в сила, наличната в сектор КС информация не съдържала данни за промяна в обстоятелствата и изключително краткия срок, разпореден от директора на ДУССД-МВР за обявяване на новата обществена поръчка със същия предмет, жалбоподателят изготвил проект на докладна записка в този смисъл. На 24.02.2025 г. проектът бил съгласуван от началник сектор КС и началник отдел ДС, след което е подписан от зам.-директор Г. С. и изведен с рег. № 5785р-6684/25.02.2025 г. Върху докладната от 25.02.2025 г. е поставена резолюция от директора на ДУССД „Сектор КС, съгласно ВПУЦОП в ДУССД да предприеме спешно необходимите действия! Срокът е 27.02.2025 г. за обявяване!!!" /л. 137/.

На 11.03.2025 г. обществената поръчка повторно била обявена и в резултат на проведената процедура е сключен договор № 5785опд-59/01.09.2025 г. с предмет „Разширение на лабораторни площи за нуждите на НИК-МВР". С докладна записка рег. № 5785р-32821/21.10.2025 г. относно

прекръпяване на договор № 5785опд-59/01.09.2025 г., подписана от зам.-директор С., директорът на ДУССД е уведомен, че предвидените за ремонт помещения, предмет на обществената поръчка са предоставени в управление на ГДНП, което водело до невъзможност за изпълнение на предмета на сключения договор.

С резолюция на директора са поискани писмени обяснения от отговорен служител, като такива са приложени по делото от жалбоподателя с № 5785р-33376/28.10.2025 г. /л. 131 и сл./ и е разпоредена проверка.

Със заповед № 5785з-3574/06.11.2025 г. директорът на ДУССД, на основание чл. 46, ал. 1 и ал. 2 ЗМВР и писмените обяснения възложил „проверка за изясняване на фактите и обстоятелствата, свързани с прекръпяване на договор № 5785опд-59/01.09.2025 г. с предмет „Разширяване на лабораторни площи за нуждите на НИК-МВР“, възложена на комисия.

На 11.12.2025 г. на И. е връчена покана рег. № 5785р-37232/01.12.2025 г. да се яви за изслушване и предоставяне на срок за предоставяне на писмени обяснения.

В поканата били наведени доводи, че: неправилно и в нарушение на нормативна и вътрешнонормативна уредба е преценил, че няма основание за промяна в съдържанието на поръчката и приложенията към нея, в която връзка е изготвената от него докладна записка рег. № 5785р-6684/25.02.2025 г.; не е положил дължимата грижа и не е изпълнил задължението си за надеждна проверка относно статута на недвижимия имот, предмет на обществената поръчка. Отбелязано било, че е извършил нарушение на служебните задължения по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 ЗДСл, а именно неизпълнение на служебните задължения, свързани с подготовка на цялата писмена документация, свързана с обявяване на обществената поръчка с възложител ДУССД.

Цитирани са т.5.9., 5.10, 5.23 и 5.24 от длъжностна характеристика, чл.2, т.1, 2 и 3 и чл.5, ал.1, 2 и 3 КПСДА и чл. 21, ал. 1 ЗДСл.

Такова изслушване се провело на 15.12.2025 г., във връзка с което е съставен протокол рег. № 5785р-39485/15.12.2025 г. На А. С. И. е предоставена възможност да се запознае с цитираните в поканата писмени доказателства, но не са му предоставяни становище и документи, изходящи от назначената със заповед № 5785з-3574/06.11.2025 г. комисия. В предоставения му срок той депозирал подробни писмени обяснения рег. № 5785р-40065/18.12.2025 г., ведно със становище рег. № 5785р-3344/28.10.2025г. и извадка от АОП на решение № 5785опр-21/17.02.2025 г.

По така установената фактическа обстановка не се спори и в този смисъл са представените по делото доказателства.

Настоящият състав на Административен съд София – град, Първо отделение, 4-ти състав, като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК и за наличие на основанията за оспорване по чл. 146 АПК, намира от правна страна следното:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Заповедта е издадена от директора на дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – МВР, който по отношение на жалбоподателя се явява компетентен орган да наложи дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 1-3 ЗДСл съгл. представената по делото /том 2 от Приложенията, л. 1 и сл./ заповед № 8121з-68/22.01.2025 г. на министъра на вътрешните работи, т. II. – 10., в която са визирани ръководителите на структури по чл. 37 ЗМВР, какъвто се явява издалият заповедта директор, и е послужила за позоваване в процесната заповед, поради което съдът приема, че заповедта е издадена от предметно, времево и териториално компетентен орган.

Следва да бъде посочено, че в хипотезата на налагане на дисциплинарно наказание „отлагане повишението в ранг за една година“ не е задължително свикването на дисциплинарен съвет, тъй

като съгласно разпоредбата на чл. 96, ал. 1 ЗДСл единствено преди да наложи дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 4 и 5 /понижение в по-долен ранг за срок от 6 месеца до една година и уволнение/, дисциплинарно наказващият орган взема становището на дисциплинарния съвет, който образува дисциплинарно дело по негово нареждане.

Относно спазването на изискванията за форма на оспорения акт следва да са спазени изискванията на специалния закон в чл. 97, ал. 1 ЗДСЛ, съгласно които дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед на дисциплинарно наказващия орган. В нея се посочват трите имена и длъжността на дисциплинарно наказващия орган; дата на издаването; трите имена и длъжността на наказвания държавен служител; описание на извършеното от него нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават; служебните задължения, които са били виновно нарушени; видът и размерът на наказанието; правното основание за налагането му.

Отправените с жалбата оплаквания за незаконосъобразност на оспорения акт по отношение на спазването за изискването за форма се явяват основателни. Според съда от така съставената и издадена процесна заповед за налагане на дисциплинарно наказание категоричен не се установява ясно и безпротиворечиво спазването на изискванията за описание на извършеното от държавния служител нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават. В тази връзка от една страна се установява противопоставяне на описанието на извършеното от него нарушение и служебните задължения, които били виновно нарушени. Съдът не може да сподели за доказани мотивите, че И. не бил положил дължимата грижа и не е изпълнил задължението си да направи надлежна проверка за статута на недвижимия имот, предмет на поръчката спрямо сочените му преки задължения по длъжностната характеристика по т. 5.9, 5. 10, 5.23, 5.24 и конкретно – да не е подпомогнал дейността на сектора, да не е поддържал постоянна връзка с преките си начални и другите служители в сектора, да не е участвал във взаимодействието с другите звена по линия на обществените поръчки с останалите звена от дирекцията и други структури в МВР, да не е подготвил документите за конкретния обект, за който е следвало да се проведе обществената поръчка.

В. от така изложените мотиви в процесната заповед за налагане на дисциплинарно наказание се установява, че И. тъкмо с действията си по подготовка на документацията за откриване и обявяване на обществената поръчка в срока, който му е възложен от директора и понастоящем наказващ орган с резолюция на ДЗ, е изпълнявал стриктно служебните си задължения и не е бездействал.

Видно от писмо от 05.08.2024 г. /л. 87/, непосредствено преди откриването на първата обществена поръчка - обявена 06.09.2024 г., директорът на ДУССД МВР е отговорил на директора на ГДНП - МВР, че след освобождаване на помещенията с № Блок-5Б и Блок 7 от обект „314“ от ДИА е възможно същите да му бъдат предоставени със заповед. След откриването на първата обществена поръчка е последвала е заповед № 81213-1399/07.10.2024 г. на министъра на вътрешните работи, с която от ДУССД – МВР са отнети поради отпаднала необходимост правото на управление на част от имот публична държавна собственост - Блок 5Б и Блок 7, и същите са предоставени на ГДНП - МВР.

В процесната заповед безспорно е посочено – при това двукратно, че в сектор „Капитално строителство“ не била постъпила информация и не бил уведомен за предприетите през този период фактически и правни действия от сектор „Управление на държавна собственост“, отдел „Държавна собственост“, за предоставяне на същия имот на ГДНП, като видно от представените по делото доказателства е водена и кореспонденция, която изхожда и е подписвана от директора

на ДУССД. В. в оспорения акт изобщо не се посочва цитираната заповед на министъра от 07.10.2024 г., с която правото на управление на имот Блок № 7 от обект „314“ вече е било предоставен на друга дирекция на МВР, както и че този факти изобщо не поставил първата процедура по ЗОП без предмет, която е прекратена на друго основание едва на 17.02.2025 г.

Все в тази връзка и касателно изискванията за мотивиране на заповедта – не се сочат доказателства, които да потвърждават нарушението, както и кога е извършено. Напротив, от фактите в заповедта и материалите по делото се оборват констатациите за наличие на неизпълнение на служебните задължения от жалбоподателя И., предвид очевидния момент на предоставяне на този имот на друга дирекция на МВР, служителите, които са били ангажирани с това и съответно същите осъществили ли са взаимодействие с преките си началници, други служители и звена в дирекцията и структурата на МВР, още повече като в процесната заповед се сочат предприети през този период фактически и правни действия от сектор „Управление на държавна собственост“, отдел „Държавна собственост“, което предпоставя въпроса дали служителите от отдел „Държавна собственост“ са съобrazили, че този имот е бил обект по предмета на процедура по ЗОП и съответно проведено ли е съгласуване и уведомяване с другите звена в дирекцията по арг. от чл. 3, т. 6 и чл. 39 от Вътрешните правила за организация на документооборота в МВР, представени по делото.

Установява се, че промяната в предоставянето на правото на управление на имота е четири месеца преди да бъде прекратена първата процедура по ЗОП с оглед отказа на класирания на първо място участник и преценката на възложителя да не се предлага сключване на договор на втория класиран, като за предоставянето на правото на управление на имота на друга структура на МВР са били уведомени всички лица на ръководни длъжности още преди класирането на участник и избирането на изпълнител при първата проведена обществена поръчка със същия предмет.

Необходимо е да посочи още, че съгласно чл. 94, ал. 1 ЗДСл дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. В процесната заповед не става ясно наказващият орган кога приема, че е извършено нарушението от И., т.е. кога е открил, щом промяната с имота датира от 07.10.2024 г., по време на първата процедура по ЗОП, първите писмени обяснения на И. до директора на ДУССД са от 28.10.2025 г. /л. 131/ по резолюция на директора на ДЗ от 21.10.2025 г. за прекратяване на договора № 5785опд-59/01.09.2025 г., а процесната заповед е издадена на 07.01.2026 г.

Така, жалбата е основателна и по отношение на твърдението за съществено процесуално нарушение, на материалния закон и несъразмерност на наложеното наказание.

Дисциплинарнонаказващият орган следва да докаже, че служителят виновно/умишлено или по непредпазливост в двете и форми – небрежност и самонадеяност, е нарушил служебната дисциплина и е извършил дисциплинарно нарушение. Вината е субективното отношение на дееца към деянието, с което се осъществява дисциплинарното нарушение. Тя може да бъде под формата на умишъл - пряк или евентуален, или под формата на непредпазливост - небрежност или самонадеяност. Според настоящия съдебен състав, дисциплинарно наказващият орган не е спазил нормата на чл. 91, ал. 1 от ЗДСл, като е приложил закона само формално, което е видно и от неколкратно цитиране на идентични бланкетни абзаци в заповедта по отношение на тълкуването на разпоредбата на чл. 91 вр. чл. 21 ЗДСл.

Съобразно разпоредбата на чл. 91 ЗДСл при определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите; формата на вината на държавния служител;

обстоятелствата, при които е извършено нарушението; цялостното служебно поведение на държавния служител. Видно от оспорената заповед в същата липсват мотиви относно цялостното поведение на служителя като по делото не се спори, че е изпълнявал служебните си задължения, видно от служебното досие със заповед от 18.03.2025 г. на влд административен секретар е бил повишен в ранг. На следващо място, при определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание не могат да бъдат споделени мотивите относно тежестта на нарушението и настъпилите от него последици и така определеното по тежест наказание, тъй като в заповедта ясно е посочено, че не са настъпили неблагоприятни последици.

Не са ценени правомерно обстоятелствата, които обобщено само са посочени в заповедта, относно резолюцията от 12.02.2025 г. на директора ДУССД „Да се прекрати обществената поръчка и да се обяви отново в срок до 27.02.2025 г.“, както и че в сектор „Капитално строителство“ не е постъпвала информация от сектор „Управление на държавна собственост“ касателно фактическите и правни действия по правото на управление на обектния имот № 314, Блок № 7, както и че по-рано през м. април 2024 г. началник сектор „Капитално строителство“ е изискал официална писмена информация тъкмо от началник сектор „Управление на държавна собственост“ относно управлението на този имот и дали има ограничено вещно право по него.

Като не е направено обсъждане в цялост и на всички относими обстоятелства актът е издаден при съществено процесуално нарушение на чл. 35 АПК, регламентиращ изясняване на фактите и обстоятелства от значение за случая при определяне на дисциплинарното наказание на държавните служители. Видът и размерът на наложеното наказание подлежи на проверка от съда и при липса на всички конкретни обстоятелства, които го обосновават, съдът не може да извърши такава, а и следва допълнително да се посочи, че това препятства правото на наказаното лице да организира адекватно защитата си.

Неизследването на цялостното поведение на служителя по време на службата му, също е от категорията на съществените административни нарушения, тъй като цялостното поведение на служителя следва да се има предвид при определянето на вида и размера на дисциплинарното наказание. Дейността по определяне на наказание означава не само същото да е точно посочено като размер, в рамките визирани от закона, но и да е индивидуализирано, като бъдат отчетени степента на обществена опасност на нарушението и на нарушителя, побудите за извършването на деянието/та и всички други смекчаващи и отегчаващи дисциплинарнонаказателната отговорност обстоятелства. Следва да бъде отбелязано, че в заповедта се посочва формата на вина, но не само като формално посочване, а мотивирано, формулирането на вмененото нарушение трябва да бъде по начин, съответстващ от обективна и от субективна страна на деянието и на материално-правната норма, която го определя като дисциплинарно нарушение.

Така според съда оспореният административен акт не отговаря на изискванията на чл. 146, т. 2 и т. 3 АПК.

Съдът преценява законосъобразността на оспорения акт към момента на издаването му. По същество липсват мотиви в заповедта обосноваващи налагане на конкретното дисциплинарно наказание. С оглед принципите заложили в АПК, актът и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Когато с акта се засягат права или се създават задължения за граждани или организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. На преценка подлежат всички факти и доводи от значение за случая.

В заключение, установените в хода на съдебното производство фактически обстоятелства не обосновават основания за налагане на дисциплинарно наказание „отлагане на повишението в ранг с една година“. Нещо повече, органът не е изпълнил задълженията си по чл. 91, ал. 1, 1-4

ЗДСл, тъй като не е събрал и оценил всички доказателства, не е взел предвид липсата на настъпили от нарушението последици, не е взел предвид цялостното поведение на служителя, не е ясно и в какво се изразява тежестта на нарушението, а това е от значение за определяне на вида и размера на наказанието и спазването на принципа по чл. 6 АПК.

По изложените съображения съдът счита, че оспорената заповед е незаконосъобразна, като издадена при несоазване в пълнота на изискването за форма по чл. 97, ал. 1, т. 4 ЗДСл. и в тази вр. при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, несъответствие с материалния закон и неговата цел, поради което следва да бъде отменена.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК искането на жалбоподателя за присъждане на съдебните разноски по делото се явява основателно. Същите са своевременно заявени като такива сторени за държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер 462.00 евро, като за същите е представен надлежен списък с приложени доказателства за извършените плащания по основание и размер. Съдът намира, че разноски следва да се присъдят единствено за заплатения адвокатски хонорар, тъй като държавната такса е недължимо платена за това производство пред административния съд на осн. чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР и чл. 126 ЗДСл като по арг. от §1, т. 6 ДР на АПК вр. чл. 37, ал. 2 ЗМВР разноските следва да бъдат поети от юридическото лице в структурата, на което е административният орган.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и 2 АПК, Административен съд София - град, I отделение, 4 - ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 5785з-25/07.01.2026 г. на директора на дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – МВР за налагане на дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 3 ЗДСл „отлагане на повишението в ранг с една година“.

ОСЪЖДА дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – МВР да заплати на А. С. И., ЕГН [ЕГН], [населено място], сума в размер **462.00 /четиристотин шестдесет и две/ евро**, представляващи разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението не подлежи на касационно обжалване, съгл. чл. 124, ал. 1, изр. второ ЗДСл.

Препис на решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ _____